

Поради батькам першокласників

- Поставтеся відповідально до вибору закладу освіти. Пересвідчіться, що в школі, яку ви обрали, є всі необхідні умови. Познайомтеся з учителем, який працюватиме з вашою дитиною.
- Навчайте дитину взаємодії і партнерства. Програвайте з дитиною різні життєві ситуації, аби вона навчилася розуміти стан інших, засвоїла соціальні норми поведінки.
- Приділяйте дитині якомога більше часу. Саме у сім'ї формуються основи впевненості й успішного мовленнєвого спілкування. Мовлення ліпше розвивати в атмосфері спокою, безпеки та любові.
- Плекайте індивідуальність дитини. У кожної дитини свій темперамент, потреби, інтереси, поважайте її неповторність.
- Ставте перед дитиною реальні завдання. Спрямовуйте її, допомагайте, однак у жодному разі не підганяйте.
- Допомагайте дитині розвивати дрібну моторику м'язів рук. Це допоможе їй опанувати письмо.
- Забезпечуйте умови для повноцінної гри. Що ліпше дитина грається, то ліпше вона підготувалася до навчання у школі.

Шановні батьки!

Не гайте часу. Якщо дитина не йде до школи в шість років, нехай рік не пройде дарма. Заняття вдома, а також у спортивних секціях та художніх гуртках підвищать упевненість дитини у собі, сформують її активну життєву позицію, дадуть змогу усвідомити особисту значимість, мотивують до творчості та навчання. Під час вибору секцій і гуртків керуйтеся насамперед уподобаннями й можливостями дитини.

Вас консультує практичний психолог.

Телефон _____

За потреби запишіться на консультацію

у такі дні:

День _____ Час _____

День _____ Час _____

MCFR

Цифрове видавництво

Шкільне навчання без хвилювання: поради збентеженим батькам

Як допомогти дитині підготуватися до уроків

Перевірте, чи правильно облаштували робоче місце дитини. Джерело світла для правші має бути попереду і ліворуч, для шульги — попереду й праворуч. На столі не має бути зайвих предметів. Ноги дитини мають стояти на підлозі, а не висіти у повітрі.

Визначте час, коли дитина виконуватиме домашнє завдан-ня. Найліпше — за годину-півтори після того, як вона прийде зі школи і відпочине. Якщо дитина відвідує гурток або спить удень, підготовку до уроків починайте пізніше, але не відкладайте її на вечір.

Сплануйте разом із дитиною, у якій послідовності вона виконуватиме домашнє завдання. Аби дитина включилася у роботу, спершу виконайте невелике завдання, яке їй до вподоби. Потім, поки дитина ще не втомилася, розв'язуйте складніші справи. Творчі завдання варто залишати наостанок. Запитайте, скільки часу знадобиться дитині, аби розв'язати те чи те завдання. А наприкінці кожного з них наголосіть, скільки часу вона насправді витратила. Це дасть змогу виховувати у дитини організованість та формувати «відчуття часу».

Робіть перерву у навчанні. Період безперервної роботи для 6-річної дитини становить не більше 15 хв, а наприкінці навчання у початковій школі — до 30 хв. Після роботи зробіть перерву 10-15 хв, під час якої пограйтеся з дитиною у рухливу гру чи проведіть фізкультхвилинку.

Контролюйте, як дитина виконує роботу — пише, читає, малює тощо. Навички, які дитина опанувала про-тягом перших років навчання, приміром звичка працювати зосереджено й організовано, охайно оформлювати результати своєї роботи дадуть їй змогу впоратися з подальшими навантаженнями.

Робіть для дитини перерву, якщо відчуваєте, що вона втомилася. Утім, не давайте дитині змоги «розтягувати» виконання домашнього завдання через інші «справи», які вона знаходить для себе сама. Якщо вам це вдасться, то згодом у дитини сформується умовний рефлекс — робоче місце зумовлюватиме у неї внутрішню готовність працювати.

Допоможіть дитині, якщо вона зіткнулася із труднощами. Навчання потребує зусиль, тому дитина має вчитися самостійно долати перешкоди. Утім, якщо вона не може впоратися із труднощами, допомо-жіть їй. Інакше досвід неспіху може закріпитися й зумовити «вивчену безпорадність».

Надавайте дитині емоційну підтримку. Якщо вона засмутилася через низьку оцінку, не дорікайте їй. Драматизація невдач, надмірні вимоги й мораль-ний тиск можуть спричинити неврівнова-женість, страх та передчуття нових невдач. Тож дитина навчатиметься лише для того, щоб уникнути вашого покарання.

Не давайте дитині додаткових домашніх завдань і не змушуйте її переробляти виконані у класі завдання. Повторне виконання завдання дитина сприймає як безглузду й нудну роботу. Вона знижує її самооцінку та мотивацію до навчання. Утім, якщо дитина поставилася до завдання недбало, наполягайте, аби вона переробила його. Відтак похваліть дитину й висловіть сподівання, що надалі вона буде стараннішою.

Зменшуйте поступово рівень контролю. Згодом сидіть із дитиною лише кілька хвилин і час від часу підходьте до неї. До закінчення початкової школи дитина має навчитися самостійно виконувати домашнє завдання, демонструвати уже готовий результат.

Незмінними мають залишатися лише ваш інтерес та увага до життя школяра!